

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI PRIVREDNI SUD U BANJOJ LUCI
Broj: 57 0 Mals 145709 25 Mals
Banja Luka, 05.01.2026.

Okružni privredni sud u Banjaluci, sudija Ana Tomić Ignjatić, rješavajući u pravnoj stvari tužitelja Fond zdravstvenog osiguranja Republike Srpske, Ul. Zdrave Korde broj 8, Banja Luka, koga zastupa punomoćnik Stojan Vukajlović, advokat iz Banja Luke, protiv tuženog „Interdom“ d.o.o. Banja Luka, Ullica dubička broj 189, Banjaluka, kojeg zastupa advokat Milan Petković, Prvog krajiškog korpusa broj 25/1, Banjaluka, radi duga, vrijednost spora 1.416,00 KM, nakon zaključene glavne rasprave dana 10.12.2025. godine u prisustvu punomoćnika tužioca i punomoćnika tuženog, donio je dana 05.01.2026. godine, sljedeću:

PRESUDU

Obavezuje se tuženi "INTERDOM" d.o.o. Banja Luka, da tužiocu Fond zdravstvenog osiguranja Republike Srpske da na ime naknade štete isplati iznos od 1.416,00KM sa zakonskom zateznom kamatom od dana 23.03.2022. godine pa do isplate, te da tužiocu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.676,20 KM sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja presude pa do isplate, a sve u roku od 15 dana, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je dana 24.02.2025. godine podnio tužbu protiv tuženog, radi naknade štete koja se sastoji od troškova liječenja lica povrijeđenog prilikom rada kod tuženog . U tužbi je naveo da se dana 16.02.2022. godine desila povreda radnika M. D., na način što je dok je vezivao armaturnu gredu pao i udario glavom od beton i povrijedio prilikom pada glavu, rebra i nogu.

Tužilac je ustanova zdravstvene zaštite, dužna da snosi troškove liječenja za veliki broj osiguranih lica, te je isplata troškova liječenja regulisana Pravilnikom o osnovama za zaključivanje ugovora sa davaocima zdravstvenih usluga i načinu finansiranja zdravstvene zaštite u RS u 2022. godini („Službeni glasnik RS“ broj 118/21) i kako je platio troškove liječenja u iznosu od 2.676,20 KM, traži da mu tuženi te troškove nadoknadi jer smatra da je provedenim dokazima dokazao osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Tužilac navodi da Fond ima pravo da zahtjeva naknadu štete od poslodavca, ako su bolest, povreda ili smrt osiguranika nastali usljed toga što nisu sprovedene mjere zaštite i zdravlja na radu u skladu sa propisima kojim je uređena oblast zaštite i zdravlja na radu, ili ako nisu sprovedene druge mjere za zaštitu građana a nesporno j da je dana 16.02.2022. godine, došlo do povrede radnika M. D., na način da dok je vezivao armaturnu gredu pao i udario glavom od beton i povrijedio prilikom pada glavu, rebra i nogu, što je utvrđeno iz „Izveštaja o povredi na radu“ od 24.02.2022. godine i Zapisnika o vanrednoj inspekcijskoj kontroli, broj: 24.100/173-417-12-1/22 od 21.02.2022. godine.

Iz Izveštaja o povredi na radu od 24.02.2022. godine i Zapisnika o vanrednoj inspekcijskoj kontroli, broj: 24.100/173-417-12-1/22 od 21.02.2022. godine utvrđeno je da tuženi nije

preduzeo mjere zaštite i zdravlja na radu, odnosno tuženi upravo nije preduzeo mjere koje su dovele do posljedica povrede radnika M. D. a to je nesporovođenje mjera zaštite od pada radnika sa visine cca 3 metra a u skladu sa Elaboratom o uređenju gradilišta i Pravilnikom o zaštiti na radu u građevinarstvu. M. D. je osiguran obaveznim zdravstvenim osiguranjem kod tužioca, te je isti platio troškove liječenja u iznosu od 1.416,00 KM. Troškovi liječenja obuhvataju liječenje u UKC RS u periodu od 16.02.2022. do 25.02.2022. godine i naknadu tih troškova tužilac traži..

U odgovoru na tužbu tuženi osporava tužbeni zahtjev navodeći da nisu ispunjeni uslovi da se tuženi obaveže na plaćanje ove naknade tužitelju jer do povrede na radu nije došlo ni namjerno niti krajnjom nepažnjom, niti zbog neprovođenja mjera zaštite na radu kod tuženog. Tuženi takođe ističe prigovor zastare potraživanja jer se povreda desila 16.02.2022. godine a tužba podnesena 25.02.2025. godine, te predlaže dokaze na okolnosti da je tuženi vršio određena plaćanja prema tužiocu.

Tuženi predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev u cjelini.

Na ročištu za glavnu raspravu izvedeni su sljedeći dokazi čitanjem: izvještaj o povredi na radu od 24.02.2022. godine; Zapisnik o izvršenoj vanrednoj inspekcijskoj kontroli broj 24.100/173-417-12-1/22 od 21.02.2022. godine; Otpusno pismo UKC RS Klinika za neurohirurgiju broj protokola ... od 25.02.2022. godine; Dokumentacija za regresni postupak UKC RS broj ... od 6.12.2022. godine; Pregled troškova liječenja osiguranika M. D. za period od 01.01.2022. do 20.03.2022. godine, nalaz i mišljenje vještaka ekonomske struke, izvod broj 147 o promjenama sredstava na računu od 14.7.2025. godine, izvod broj 172 o promjenama sredstava na računu od 15.8.2025. godine, izvod broj 194 o promjenama sredstava na računu od 15.9.2025. godine, te je saslušan vještak ekonomske struke Čedomir Spasojević.

Cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno, saglasno odredbi člana 8 Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 58/09, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 i 27/24 – u daljem tekstu ZPP) sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je tužbeni zahtjev tužioca kojim potražuje da mu tuženi na ime duga isplati iznos od 1.416,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 23.03.2022. godine pa do isplate.

Među parničnim strankama je nesporno da se dana 16.02.2022. godine dogodila nesreća u kojoj je povrijeđen radnik M. D., koji je kao pomoćni radnik bio angažovan na poslovima vezivanja armature. U izvještaju o povredi na radu od 24.02.2022. godine konstatovano je da je za vrijeme redovnog rada radnik pao sa visine i tom prilikom povrijedio glavu, rebra i nogu(nije u izvještaju precizirano koju nogu) a kratak opis povrede jeste da je prilikom vezivanja armature, radnik pao na beton.

U samom izvještaju navedeni su potpisi lica određenog za zaštitu i zdravlje na radu K. S., neposrednog rukovodioca B. D., te potpis i pečat za tuženog, a u samom obrascu na mjestu predviđenom za unos podataka o provedenim primjenjenim opštim i posebnim mjerama zaštite, stoji „NE“, što znači da iste nisu provedene niti primjenjene ikao u istom obrascu stoji da je radno mjesto utvrđeno kao ugroženo od strane Preventa doo Ugljevik. U daljem dijelu obrasca u dijelu mišljenja inspektora rada , koje je takođe potpisano stoji da je uzrok predmetne povrede nesprovođenje mjera zaštite i zdravlja na radu od strane poslodavca, odnosno nesprovođenje

mjera zaštite od pada radnika sa visine sa ivice istočne strane objekta u izgradnji u skladu sa Elaboratom o uređenju gradilišta i pravilnikom o zaštiti na radu u građevinarstvu.

Navode iz ovog zapisnika tuženi tokom ovog postupka ni na koji način nije osporio, niti dokazao da su mjere provedene niti je dokazao da eventualno nesprovođenje tih mjera nije u vezi sa povredom i nezgodom koja se desila, zbog čega sud nije imao izbora nego da primjenom pravila o teretu dokazivanja zaključi da je uzrok predmetne povrede nesprovođenje mjera zaštite i zdravlja na radu od strane poslodavca, odnosno nesprovođenje mjera zaštite od pada radnika sa visine sa ivice istočne strane objekta u izgradnji u skladu sa Elaboratom o uređenju gradilišta i Pravilnikom o zaštiti na radu u građevinarstvu.

U Zapisniku o izvršenoj vanrednoj inspekcijskoj kontroli broj 24.100/173-417-12-1/22 od 21.02.2022. godine konstatovano je da je u postupku kontrole kod tuženog Interdom d.o.o Banja Luka Republički inspektor rada i zaštite na radu utvrdio da je poslodavac obezbijedio radnicima sredstva lične i kolektivne zaštite na radu i lične zaštitne opreme utvrđene aktima te da se isti namjenski koriste. U samom zapisniku je konstatovano da je i za radnika M. D. predložen revers zaduženja opreme za zaštitu na radu od 6. 6. 2019. i od 12.10.2021 godine. Pored svih drugih pobrojanih akata o određivanju lica za obavljanje poslova zaštite na radu, akata o procjeni rizika, određivanju posebnih zdravstvenih uslova radnika, organizovanju pružanja prve pomoći u slučaju povrede na radu, vođenje i čuvanje evidencije iz oblasti zaštite na radu, evidencije i rasporeda radnog vremena, izvršenog uviđaja u zapisniku je opisano zatečeno stanje na mjestu povrede.

U dijelu opisa zatečenog mjesta je konstatovano da su se u momentu vršenja uviđaja na predmetnom gradilištu izvodili građevinski radovi osim na dijelu objekta u izgradnji gdje se desila predmetna povreda na radu gdje su zatečeni policijski službenici. U zapisniku je konstatovano da na radnom mjestu na kojem je došlo do predmetne povrede nisu bile provedene mjere zaštite na radu od pada sa visine i dubine definisane Pravilnikom o zaštiti na radu u građevinarstvu. Opisana je podloga na koju je pao M. D. te konstatovano da je na mjestu pada pored tragova krvi zatečen zaštitni šljem što znači da je radnik imao ličnu zaštitnu opremu. Međutim u zapisniku je konstatovano da cijelim obimom objekta u izgradnji na kom su se u momentu vršenja uviđaja izvodili građevinski radovi nisu bile preduzete mjere zaštite od pada radnika sa visine i dubine od tri metra između bočnih strana objekta i dubokog iskopa u skladu sa Pravilnikom i Elaboratom o uređenju gradilišta kao ni na platformama za prelaz radnika sa tla na objekat koji je bio osiguran sa zaštitom ogradom samo sa jedne svoje desne strane. Od strane inspektora je izrečena mjera zabrane rada na radnim mjestima izvođenja građevinskih radova uz obavezu izvođenja samo onih radova kojima se predmetno gradilište treba urediti u skladu sa pravilnikom i elaboratom. Tek 17.2.2022. godine od strane tuženog inspektor je obaviješten da su na gradilištu otklonjene nepravilnosti koje su utvrđene inspekcijskim pregledom i u kontroli izvršenoj 18. 2. 2022. godine prilikom obilaska predmetnog gradilišta utvrđeno je da su sve nepravilnosti otklonjene čime je prestala da važi zabrana rada na radnim mjestima po osnovu prestanka okolnosti zbog kojih je ista mjera izrečena.

Čitanjem ovih dokumenata, koje tuženi nije osporio, niti je imao bilo kakvih prijedloga dokaza iz kojih bi sud mogao utvrditi drugačije stanje, sud je zaključio da je uzrok pada i povrede radnika M. D. taj što tuženi kao poslodavac nije na radnom mjestu na kojem je došlo do predmetne povrede proveo mjere zaštite na radu od pada sa visine i dubine definisane Pravilnikom o zaštiti na radu u građevinarstvu i Elaboratom o uređenju gradilišta.

Iz Otpusnog pisma UKC RS Klinika za neurohirurgiju broj protokola ... od 25.02.2022. godine proizlazi da je radnik M. D. primljen na liječenje i na liječenju proveo 9 dana a u samoj medicinskoj dokumentaciji je opisano koje povrede je imao kao posljedice pada na gradilištu.

Iz Dokumentacije za regresni postupak UKC RS broj ... od 6.12.2022. godine proizlazi da je Univerzitetsko kliničkom centru Republike Srpske na ime liječenja M. D. od strane Fonda zdravstvenog osiguranja plaćeno 1.416,00 KM, a iz Pregleda troškova liječenja osiguranika M. D. za period od 01.01.2022. do 20.03.2022. godine, vidljivi su isti troškovi iskazani u bodovima.

Nalaz i mišljenje vještaka ekonomske struke Čedomira Spasojevića sud prihvata u cjelosti jer ni parnične stranke na njega nisu imale primjedbi a u nalazu je konstatovano upravo da je tužilac platio troškove liječenja povrijeđenog M. D. u iznosu od 1.416,00 KM, kroz dvije pojedinačne uplate koje su izvršene 23.03.2022. godine.

Vještak je pojasnio način plaćanja po kombinovanom sistemu, odnosno po modelu 1, prema kom je ovo plaćanje i izvršeno kroz jednu zbirnu fakturu koja je plaćena od strane tužioca u ukupnom iznosu od 8.868.336,00 KM, tako da nema sumnje da je tužilac na ime troškova liječenja M. D. uplatio iznos od 1.416,00 KM, dana 23.03.2022. godine.

Dostavljene dokaze izvod broj 147 o promjenama sredstava na računu od 14.7.2025. godine, izvod broj 172 o promjenama sredstava na računu od 15.8.2025. godine, izvod broj 194 o promjenama sredstava na računu od 15.9.2025. godine, sud ni na koji način nije mogao dovesti u vezu sa predmetom tužbenog zahtjeva jer predmetni izvodi ne sadrže dokaze o plaćanju tužiocu nego Fondu PIO.

Prema odredbi člana 91. stav 1. Zakona o obaveznom zdravstvenom osiguranju (Sl. glasnik RS", br. 93/2022 i 132/2022) propisano je da Fond ima pravo da zahtijeva naknadu troškova zdravstvene zaštite od lica koje je namjerno ili krajnjom nepažnjom prouzrokovao bolest, povredu ili smrt osiguranog lica. U slučaju da je štetna radnja iz stava 1. ovog člana preduzeta na radu ili u vezi sa radom, poslodavac i zaposleni odgovaraju solidarno (stav 2.). Na ovu odredbu poziva se tuženi kada osporava tužbeni zahtjev tužitelja i smatra da kako nema dokaza da je do povrede došlo krivicom ili krajnjom nepažnjom nema osnova za obavezivanje tuženog.

Međutim odredbom člana 92. stav 1. koja i ima naslov „Naknada troškova zdravstvene zaštite od poslodavca“ propisano je da Fond ima pravo da zahtijeva naknadu štete od poslodavca ako su bolest, povreda ili smrt osiguranika nastali usljed toga što nisu sprovedene mjere zaštite i zdravlja na radu, u skladu sa propisima kojima je uređena oblast zaštite i zdravlja na radu, ili ako nisu sprovedene druge mjere za zaštitu građana, što znači da je to poseban osnov po kom odgovara tuženi i nije potrebno da tužilac dokazuje namjeru ili krivicu ili krajnju nepažnju, dovoljno je da je do povrede i samim tim štete u vidu troškova liječenja došlo jer kod tuženog kao poslodavca nisu provedene mjere zaštite i zdravlja na radu.

Tokom ovog postupka van svake sumnje je dokazano da je do povrede došlo jer tuženi kao poslodavac nije preduzeo mjere zaštite od pada radnika sa visine i dubine od tri metra između bočnih strana objekta i dubokog iskopa u skladu sa Pravilnikom i Elaboratom o uređenju gradilišta kao ni na platformama za prelaz radnika sa tla na objekat koji je bio osiguran sa zaštitnom ogradom samo sa jedne svoje desne strane, što znači da su shodno članu 92 Zakon ispunjeni uslovi i tužila cje aktivno legitimisan da od tuženog kao pasivno legitimisanog potražuje naknadu koja s eogledas upravo u plaćenim troškovima liječenja.

Tužilac je takođe dokazao i u kojoj visini su troškovi liječenja plaćeni i kada su plaćeni, tako da je sud i prigovor zastare koji je istakao tuženi odbio kao neosnovan.

Tačno je da se na ova potraživanja kao i svaki drugi vid štete primjenjuje član 376. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj 29/78, 39/85 i 57/89 te „Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 17/93, 3/96, 39/03 i 74/05, dalje ZOO) kojim je propisano da potraživanje naknade prouzrokovane štete zastarijeva za tri godine od kad je oštećenik doznao za štetu i za lice koje je štetu učinilo, a u svakom slučaju za pet godina od kada je šteta nastala, međutim ovaj rok nije počeo teći danom povrede radnika, jer je liječenje trajalo nakon povrede i ti troškovi liječenja su plaćeni tek 23.03.2022. godine, što znači da je za tužitelja tek od tog dana mogao početi rok zastare u kojem je bio dužan potraživati naknadu od tuženog.

U svakom slučaju prije sačinjavanja i dostavljanja tužitelju dokumentacije iz koje se može utvrditi kako je do povrede došlo, ne može se smatrati niti da tužilac zna sve okolnosti od kojih zavisi da li će i od koga potraživati naknadu troškova liječenja, a Izvještaj o povredi na radu primljen je u Fondu zdravstvenog osiguranja tek 23.03.2022. godine, što znači da u trenutku podnošenja tužbe, kojom je prekinut rok zastare, nije u svakom slučaju protekao rok od 3 godine za zastarjelost potraživanja naknade štete, zbog čega je ovaj prigovor tuženog odbijen kao neosnovan.

U konkretnom slučaju, po ocjeni ovog suda, tužilac je uspješno dokazao izvedenim dokazima da je radnik tuženog povrijeđen iz razloga što od strane tuženog nisu bile sprovedene mjere zaštite i zdravlja na radu u skladu sa propisima o zaštiti na radu jer je tuženi propustio na svim predviđenim mjestima, pa tako i na mjestu gdje je došlo do pada radnika postaviti zaštitne ograde koje bi upravo spriječile ovakve padove.

Kako tuženi nije sproveo mjere zaštite na radu u skladu sa propisima kojim je uređena zaštita i zdravlje na radu, saglasno odredbi člana 92. Zakona o obaveznom zdravstvenom osiguranju, dužan je da tužiocu naknadi troškove liječenja povrijeđenog radnika koje je, prema izvedenim dokazima, tužilac platio u iznosu od 1.416,00 KM.

Na iznos glavnog duga tuženi je u skladu sa odredbom člana 277. i člana 324. ZOO dužan platiti i zakonsku zateznu kamatu od dana plaćanja troškova liječenja povrijeđenog radnika, pa do dana isplate, odnosno od 23.03.2022. godine, kako je utvrđeno i vještačenjem po vještaku ekonomske struke.

Imajući u vidu da je tužitelj uspio u parnici u cjelosti sud je obavezao tuženog u smislu odredbe člana 386 i 396 ZPP, da mu nadoknadi i iznos od 2.676,20KM KM na ime troškova ovog postupka.

Troškovi na koje tužitelj ima pravo odnose se na troškove sudskih taksi u iznosu od 100 KM (taksa na tužbu i presudu po 50,00 KM) troškove vještačenja u iznosu od 400,00 KM, te troškove zastupanja po advokatu koji se odnose na sastav tužbe sa paušalom u iznosu od 300,00 KM, pristup na pripremno ročište dana 03.10.2025 godine sa paušalom u iznosu od 300,00KM, pristup na pripremno ročište dana 27.10.2025 godine sa paušalom u iznosu od 300,00KM, pristup na glavnu raspravu dana 28.11.2025. godine sa paušalom u iznosu od 300,00KM, pristup na glavnu raspravu dana 10.12.2025. godine sa paušalom u iznosu od 300,00KM, za odsustvo iz kancelarije 4 sata u iznosu od 360,00 KM te PDV u iznosu od 316,20KM.

Ukupni troškovi tužitelja iznose 2.676,20KM koliko je sud obavezao tuženog da mu nadoknadi imajući u vidu uspjeh tužitelja u ovoj pravnoj stvari.

Na osnovu svega navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

SUDIJA
Ana Tomić-Ignjatić

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Višem privrednom sudu Banjaluka, u roku od 15 dana od dana prijema presude, a putem ovog suda.